

POWABNIK (1) *sb m*

N pl powąbnicy.

Sł stp brak, Cn s.v. wabny w innym znaczeniu, Linde XVII w.

Ten, kto jest zobowiązany do odrabiania powaby:

W połączeniu szeregowym: Gdy żniwá náftaná/ áby wżyfcy z wielką pilnością wychodźili/ y ktokolwiek ná imieniu siedźi/ iáko ieft obyczay: ogrodnicy/ komornicy/ cháłupnicy/ powabnicy/ kárczmarze/ rzemieślnicy/ owa zgoła wżyfcy/ y młynárze. GostGosp 102.

MN